

ČiK-ČAK

List za razvedrilo in zabavo

3.

IZHAJA PO TRIKRAT NA MESEC. NENAROČENIH SLIK
IN ROKOPISOV UREDNIŠTVO NE VRAČA IN NE PRE-
VZEMA ZANJE ODGOVORNOSTI. OGLASI - DOGOVOR.

Stara Ljubljana na rentgenu

ZDRAVNIK: »Pljuča so v redu, gospa Ljubljana, srce deluje pravilno, samo v želodcu je mala narobe —«

Za vse je dovolj prostora

No, vsak drugače se poti
za prostor svoj na soncu,
tu, tam kdo kmalu ga dobi,
večina šele — h koncu.

Naj bo odlika, rana, žulj,
briljant na vsakem prsti,
najslabša eunja ko dragulj
svoj prostor najde — v krsti.

Prijatelju v album

Ko ti pod krajem gobezdaš,
z besedo vsako se izdaš,
odkod in kje si jo pobral.
Pomisli, ko bi kdo prišel
in ti vse tuje spet odzvel:
tedaj ti sebe bi spoznal,
ker siromak bi — nag ostal.

Ose in osi

Doslej so ose pikale ljudi,
zdaj bol povzročajo osi,
a oso potolažiš s sladko hruško,
osi pa ne z granato niti s puško.
Zdaj res ne vemo, če je na oséh
svet boljši — ali na grobeh...

PREROKBA

Do konca maja bodo pakte
zavili diplomatje v akte,
kdo, kdaj in kje jih bo razvil,
to čas nam je v neznanost skrtil.

Tako se govori

Z milijardami za mir skrbe Fran-
cozi,
zbero jih v šestih urah šest;
da se ne zmotimo v prognozi,
končajmo rajši to povesti!

Poljaki mirno kri imajo,
izhod na morje in ponos,
in Gdanska, pravijo, ne dajo,
ker človek je brez čevljev bos.

Pomladna tišina

Golovec, Rožnik in Tivoli,
povsod se ljubezen predrami,
kadar spomladi zažari
mlado sonce v opojni omami.

V dveh je hoditi tako lepo,
še lepše je v dveh počivati,
v samotni, kjer ju ne moti nikdo,
se sanjam razkošnim predati.

Besede ko v rosi cvetice dehte,
nebo čez in čez se razgrinja,
v očeh same zvezde vabljivo žare,
k ljubezni vsak cvet opominja.

Svengali v Keanju

Gorenjska metropola je bila vsa
razgibana. Svengali nastopa. Svenga-
li razkriva tajne. Sedanjost, prete-
klost, bodočnost, vse je na dlani.

In srčne zadeve, seveda. Male te-
žave in križi, škandalčki, spletke, ko-

varstva, zaljubljeni parčki, vse se po-
jasni in vse razvozlja.

Kdor imaš kakšno težavo, stopi k
Svengaliju! Nekaj besedi, samo nekaj
besedi, pa ti je takoj vse jasno in
veš, kako je treba ravnati.

Mlada dama, resolutna, usmerjena
v realnost in preizkušena v življenj-
skem boju, Amaconka življenja, se
tudi odloči in gre.

Svengali vljudno sprejme in go-
vori. O ljubezni bi rad govoril. Mla-
de dame zmeraj rade kaj slišijo o
ljubezni, resolutna Gorenjka pa:

»Nisem prišla zaradi ljubezni. Kar
je bilo, mi je znano, kar morda še
bo, izvem sproti.«

Svengali gleda, ne more prav ra-
zumeči, a dama:

»Za neko dediščino gre,« pojasni
dama in poye v glavnih obrisih, ka-
ko in kaj. »O tem bi rada kaj izve-
dela.«

Svengali gleda, išče stikov, spet
gleda, razmišlja in izjavi:

»Za dediščino ne čutim nič.«

»Hvala!« pravi dama, plača hono-
rar in odide.

Zunaj znanka:

»Si kaj izvedela?«

»Je rekel, da ne čuti nič —«

»Hvala Bogu!«

»Zakaj?«

»Ker je uganil. Doma te že čaka
sporočilo, da je dediščina splavala
po vodi.«

Prihodnja številka izide 1. junija
v znatno povišani nakladi.

Ob 70letnici vižmarskega tabora

Sedemdeset let —
Kakršen je tedaj bil, ostal je svet:
pomrlo medtem je le precej resnice,
steptane bile so nekatere pravice,
rojene bilo je obilo laži;
drugače pa res nič posebnega ni.

Po sedmih teh križih pa vendar nebo
Slovcem spolnilo je vročo željo:
Umrli za nas je premnoga nadloga,
a živa ostala je — naša nesloga.

ČITATELJEM!

Tej številki smo priložili polo-
žnice in prosimo vse one čitatelje,
ki smo jim doslej list pošiljali na
ogled, da nam nakažejo naroč-
nino.

Kdor naročnine ne more porav-
nati takoj, naj nam to sporoči,
kdor pa si lista ne namerava na-
ročiti, naj to številko vrne, ker bi
gi sicer šteli med naročnike.

SAJ ŽE VESTÉ:

da je Slovincem najljubša pijača čista voda;

da se po Aleksandrovi cesti sprehaja cvet in bogastvo slovenskega naroda;

da so vsi trgovci na Starem trgu presrečni. Odkar tam popravljajo tramvaj in kanalizacijo, trgovcem kar teče v kase;

da je bila Knafljeva ulica nekoč ena glavnih ulic v Ljubljani, a danes žalibog ni več;

da se je neki bančni ali -iks ravnatelj pritožil, ker so mu od 25.000 din mesečnega dohodka odbili tisoč din;

da brezposelni iz same solidarnosti nobenega člana ne vržejo iz službe in da vsak idiot sam v sebi vidi veleum.

Beg brez dragocenosti

»Vaš blagajnik je včeraj pobegnil, pravijo. Ali je vzel kaj prida s seboj?«

»Da, mojo ženo.«

»Torej jo je popihal brez dragocenosti.«

Večni ženin

»Tri sto let na skalc' sedel — saj poznate pesem, marsikdo jo je povil že v dehteč poveseu.«

V Tivoli mož hodi stat, s šopkom cvetja čaka in spokorno si želi nežnega koraka.

Koliko je tu deklet, ali zanj nobene, brumno gleda mož na svet, brumno išče žene!

Šopek cvetja v rokah že žene korenine, take, dragi n.o.ji, so samske bolečine.

Kdor življenja v dveh želi, naj zato ne čaka, da prelije tolšča ga iz človeka v spaka.

Matjaževa

Kralj Matjaž:

Še hodijo po svetu take spake, ki smo jim včasih rekli — srake?

Pastir:

Še, še — in koliko jih je, ki se na tuj račun redé.

Kralj Matjaž:

Prav, prav. Le pojdi in poglej — in kdor bo jokal, se mu smeji in vsakemu tako povej: Dokler ljudje ostanejo samo drhal, dotlej bo kralj Matjaž nevzdramno spal.

BREZ SKRBI

Zdravnik (v sanatoriju za duševne bolezni): »Tako, gospod Polajnar, zdaj ste popolnoma zdravi in se lahko vrnete k svoji ženi.«

Polajnar: »Brez skrbi, gospod doktor, tako nor pa res nisem več.«

MESTO OGLASA

Kdor hoče izvedeti svoje napake, se mora oženiti. Kdor želi, da ga bodo ljudje hvalili, mora umreti.

Nam ni do smrti, zato rajši slišimo kritiko kakor solzavo hvalo. Vse koristne in pametne nasvete bomo upoštevali, v kolikor je to tehnično izvedljivo in v kolikor dopušča zakon.

Tisti, ki misli, da hočemo biti komu v nadlego, izpričuje sam svojo idejno zadrego.

Kdor pa misli, da je brcanje otrok in žaljenje žensk zanj življenjsko veslo, naj kljub vsej domišljavosti izve, da pravimo dostojni ljudje vsej taki kasti neostesano — teslo.

VILMA TOMAŽIČ,
za izdajateljstvo.

IVAN ALBREHT,
za uredništvo.

Gospod Mora

Dovolite, da vam predstavimo gospoda **Moro**. Po vseh znamenjih nam bo namreč usoda še večkrat naklonila srečanje z njim.

Gospod **Mora** je uradnik, umetnik in filozof, res odličen gospod, ki se prime človeka kakor klop. Ako trčite z njim skupaj na sprehodu, v gostilni ali kavarni, potemj zbogom vaša osebna svoboda. Gospod **Mora** se zaje v vas kakor omela v drevo. Na dolgo in široko vam govori o rečeh, ki vas čisto nič ne brigajo, in kar žari od veselja, ko vidi, kako se mučeniško dolgočasite.

Na kratko povedano: Kar je potepuhu, ali kakor se to uradno pravi: vlačugarju — policijski agent, to in še vse več je dostojnemu državljanu gospod **Mora**.

Poleg drugih odličnih lastnosti ima tudi to, da je povsod pričujoč.

Srečujete ga v Ljubljani, v Kranju, v Celju in Mariboru, po mestih in trgih naše lepe domovine. Niti na kmetih niste varni pred njim. Ko si najmanj želite, se zabišči pred vami njegov obraz in vas pozdravi omladni, vedno zmagoslavni smeh:

»O, kako me veseli —«

In s kislim obrazom tudi sami poveste, kako vas izredno veseli, da imate po dolgem času (morda ga niste videli že dva dni!) zopet srečo zagledati gospoda **Moro**.

Ondan pa je gospod **Mora** izginil. In kakor je bil samo mora, so ga ljudje vendar pogrešali. Saj poznate tisto o navadi in železni srajci ...

Pa gre skupina prijateljev, najožjih tako rekoč, in popraša doma, kako in kaj. Gospa in gospodične hčerke (gospod **Mora** je namreč tudi zakonski mož in dru-

OB GOLARJEVI 60 LETNICI

*Šest križev? E, saj niso križi,
je le šest vencev samih rož,
ki jih je v »Rožni grm« združil
poet, slovenske grude mož.*

*»Poletno klasje« in »Rošlinko«
pa »Dve nevesti« nam je dal
in še v goricah ljutomerskih
je zvest gorenjski fant ostal.*

*No, res, patrona Florijana
tam malo laglje oskrbi,
saj kapljica celo ognjene
prežene in zatre skrbi.*

*In vila naše rodne grude
še vedno rada ga ima,
zato pa v novem sedmem križu
naj mnogo biserov mu dal*

*In kar prejel bo, vse poklonil
s smehljajem narodu bo v dar
saj zemlji, narodu in sebi
ostane vedno zvest — Golar!*

zastop na tu. Zdej pa bejž jen ih
razmžljaj! Kádó ih pa zna?

Akramejnt! Včas sma djaj, da
je s' fronki težava, ka sma ane
plačval. Zdej ih plačujemo pa na
dve strani, pa je kar prou. Včas si
lohk šou na sôje niva, kádar te je
lešt perjeu. Če si češ zdej kej ták-
ga prváš, greš pa ričet jest. Včas
si lohk pil jepavca, pa s' ga tud
lohk plaču. Zdej pa še za ta pre-
kleta salamúrja nimaš souda.

Vite, pa tu še ni ta nár huj.
Huádu je tu, ka si včas lohk jen
žihar delu, zdej pa na morš, ka
prájje, de dela ni.

Zlod vándar, dela ni, bajte sa
pa vse padrte jen pa čestah huó-
diš kukr de b' šou na ta zaablu-
blena buójjza pot.

Akramejnt, tu m' pa na gre v
glava! Kaku je tu, de b' se ta reč
na dala naglihat, ka se še kriv
cvek lóhk pàrvná?

Če me bate tl paslušet, bam že
kerá druga rajže več pàvédu. Za
douns nej ba pa dost, de na bâte
huádi na me.

Vas prou lep pazdraule

Srebutou Pepe
z Bâscajgha griča.

PISMO

iz Rovtarskih Aten

Lub moj lédjel!

Una rajže, ka sm Vam pisu, ka-
ku je pr nas in kako nam gre, se
m' je bléz àn mal zaletel. Neč na
stri. Ba že pácás. Sej atrok, ka na
svet pagleda, tud še na zna prou
gavórt. Sam vekat zna, gavórt se

pa šele pol návád.

Ta star lédje sa prájl, de ba tá-
kat huádu, ka ba tak jen tak. An
cejt sma čakal, zdej pa mislema,
de je že tak. Če ne pr nas, pa
drglih, tu je vse an.

Prajje, de je Buoh zadremu. Jest
prou za prou tega ne vrjamem.
Buoh je bel brihtn kukr lédje, za-
tu nem je pa štréna zméjšu. Ka
misleje, da bájé lih naglihat, rata
pa tojk vozlu, de se tud hudič na

žinski oče) sprejmejo odposlan-
stvo, toda samo:

»Pst, pst, prav natihoma, pro-
sim!«

»Ali je gospod bolan?«

Gospa blaženo odkima in pri-
pomni:

»Piše.«

»Tako? Kaj pa?«

»Roman.«

Strmenje, začudenje, v slovarju
manjka izrazov: prijatelji so ob-
stali kakor okameneli. In ko so si
opomogli, je šlo od ust do ust:

»Roman, najboljši in edini res
slovenski roman nam nastaja. Sre-
di vsega nemira, ki pretresa svet,
sredi rožljanja in ropota je gospod
Mora zlezal vase, se je zaprl v
tišino in piše roman! Blagor ti,
narod slovenski!«

In slovenske literarne generaci-
je, prva, druga, tretja, četrta, peta

in tudi tista, ki je še ni, so medle-
le v bleđi zavisti. Kritiki so se
pripravljali na ostrino, po uredni-
štvih je vršelo in šumelo — pra-
va kulturna mobilizacija proti na-
padom iz neznanih višin!

Tako so minevali tedni, meseci,
nemara je preteklo pol leta in še
kaj čez, preden se je gospod Mo-
ra zopet pokazal na svetlo. In pri-
jatelji, tisti najožji, ki so upali, da
jim novi nesmrtnik vsaj z dalma-
tincem namoči izsušena grla, ka-
kor mravlje okrog njega:

»Častitam! Sem že slišal! Nikar
ne bodi tako skromen. Ali smemo
vedeti vsaj naslov tvojega najno-
vejšega dela? Menda niti ne slu-
tiš, kako nestrpno ga pričakuje
ves slovenski kulturni svet?«

Gospod Mora jih ni povabil v
nobeno klet, niti slatine jim ni
privoščil, ampak je samo odpel

rejeno aktovko in izvlekel iz nje
zajetno skladalnico popisanege
papirja. Na vrhu se je bliščal tale
napis:

ZGODOVINA STATISTIKE OD KRAVJE
DOLINE DO KURJE VASI

Gospod Mora se je zmagovito
nasmehnil, prijatelji so odrevene-
li. Še neobjavljena statistika ljub-
ljanskih birtov pa pravi, da se je
tisto noč v Ljubljani iztočilo toli-
ko vina, kolikor ne niti v času
slavnega kongresa in obiska treh
česarjev.

Beseda in resnica

Naprej zastava ... in tak dalje.

Do kod in kam, nihče ne ve.

A tisti, ki najbolj kriče,
nikoli sebi ne žeje,

da bi jim drugi peli: »Pal je ...«

PRI VEDEŽEVALKI

Ti prvi — srce, drugi — križ, a tretji — pik,
vse bi po sreči gladko šlo lahko,
ko v glavah ne bilo bi toliko razlik,
da vam celo globoko v žepe segajo.

Razlike te, kdo naj jih vse pozna,
nemara majhne so, morda celo velike,
na kartah as pa vedno — as velja,
čeprav jih ločijo različne — slike.

V zvezdah je pisano, da moti vas hudič.
Ko se zjasni in če vam luč zasveti,
(za danes to in drugega prav nič)
kot v raju vam lahko na svetu bo živeti.

Halo, halo, velesejem!

Drugi vlivajo kanone,
mi gradimo paviljone,
drugi se za mir boje,
nam ga polno je srce.

Z juga, severa, zapada
k nam prihaja v goste rada
narodov družina vsa,
da pokaže nam, kaj zna.

Velesejem naš odlično
dela vsa razkaže lično,
kdor kaj videti želi
tjakaj sam naj prihititi.

Tam Angleži, Nemci, Španci
in Francozi, naši znanci,
Lah in Čeh in Srb, Hrvat
vsem poslovni res bo brat.

Tretji junij — otvoritev
in ogled in poklonitev,
a zvečer na tisto stran,
kjer se v litrih sveti dan.

Emancipiranke

(Sufrážetke)

Javno zborovanje — polna dvorana
nežnega spola. Gluh mir, kakor v prazni
»škattli« (saj veš, kako).

Med nežno svojat se je vtihotapil ne-
ki moški, in sicer z vso pravico, ker ne
nosi hlač on, ampak njegova žena. Na
govorniški oder stopi ognjevitá hči leve-
ga rebra Adamovega gdc. M. G. iz or-
kana nežnih besedic pljuskuje kapljice
biserov, polne nežnosti...

»Kaj bi počel ubogi moški brez nas
žensk? — Nič!... Kaj bi kuhal moški
brez nas žensk? — Nič! Kje bi bil danes
moški brez žensk? Kje, prosim Vas, dra-
ge tovarišice! Kje, kje, prosim Vas?«

Tišina.

Moški glas: »Se vedno v raju, pro-
sim Vas!«

Na vas — za glas

Kadar gre za volilni glas,
bi vsak imel rad n a š o v a s ,
ko pa dobrote se dele,
na v a s pozabljuje glave.

Nemogoče

»Čemu si pustila, da te je poljubil
onile Lah? Ali ga nisi znala odklo-
niti?«

»Je bilo nemogoče.«

»Kako to?«

»Ker ne znam laško.«

Krivica

Potepuh (ki ga je gostilničar za-
radi uživosti postavil na cesto): »Ta-
ka krivica! Kmetje imajo lahko kra-
ve, ovce, konje, kure in praseta, meni
pa ta zlodej niti uši ne privošči!«

Popuščajoča Rusija

V pogajanjih z Anglijo je Rusija
popustila, vedo povedati poročila.
Zato je Stalin odložil obleko prole-
tarca in začel nositi cilinder. Kljub
temu vedo povedati, da je še vedno
ostal Stalin.

Napis na plošči

Veliko obljubiti in nič, prav nič
dati,
tako rode se špekulantom časi
zlati;
ko pa spet vrč razpade v glino,
spozna strmeči svet — praznino.
Krpélj.

Pri čarovniku na velesejmu

»Ali ste vi tisti čarovnik, ki svojo
ženo žaga na dvoje?«

»Kaj pa želite?«

»Naročilo bi imel za vas.«

Znamenje bodočnosti

Oče (svarilno): »Ali veš, sinko, kaj
postanejo v poznejših letih ljudje, ki
že v mladosti lažejo?«

Sinko: »Vem: trgovski potniki.«

Iz dekliškega dnevnika

... Zakon je lep že zaradi tega, ker
se v njem greh spremeni v prijetno
dolžnost.

MOJE NI B'LO

Pomladni dih budi naravo,
vse klije, cvete, zeleni,
celo gospod Samur sanjavo
življenja novega želi.

Gospod Samur tja v čase gleda,
ki so bili in so odšli.
Bilo je prelepo, seveda ...
Gospod v spominih se poti.

To brhka so bila dekleta:
Anita, Mary, Julija,
da bil deležen je njih cveta,
igral je često kullja.

A kje so že vsi tisti časi!
Gospod Samur ostal je sam,
odšla s pomladnimi so glasi
dekleta brhka vsa drugam.

Gospod Samur solze pretaka,
samo dolg nos mu je ostal —
Za vruga, kaj res štorclja čaka?
Gospod Samur bi rad zaspal.

In vendar kliče hrepenenje:
»Ci-ci, ci-ci, pomlad dehti —«
Res, prenorčavo je življenje —
gospod Samur miru želi.

Pretehtal v miru in presodil
bo ceno svojih mladih dni —
in z Bogom, s svetom se pogodil
za mirno zarjo starosti.

In kar nekoč v objestnih šalah
je lahkomišlno jemal,
bo tamkaj na ljubljanskih Žalah
poslednji ljubi — Zemlji dal.

Od ure do ure

Res, vsaka ura kaj velja,
samo tortura ne,
in mnoga se prodati da,
tonzura pa še ne.

Vsi birmanci si ur žele,
vendar cenzure ne,
a botrčki resnično se
prezlih babur boje.

In kadar akademik se
pripravlja na klavzuro,
v tesnobi mu drhti srce
prenekatero uro.

Pač boljše je študentu spet,
ko gre na plesno uro,
da v pestrem vrvežu deklet
opravi srčno kuro.

Če se možiček zakasni,
reko mu pijandura,
a ženska mu jo prisoli:
»To 'maš pa za pokura!«

DISKRETNO VPRAŠANJE

Kdo si želi resnega poznanstva z gospodično v zrelih letih, izvrstno gospodinjo, vedre narave in sončnega značaja. — Samo resno mišljene ponudbe naj pošljejo starejši drž. uradniki ali upokojeanci pod šifro »Upajoča pomlad 35« na upravo lista.

IZ VODIŠKEGA KOTA

Nekdaj smo imeli Johanco, ki je proslavila Vodice in okolico kakor še nihče pred njo.

Zdaj imamo druge zanimivosti.

PRVA

Po naših vaseh rastejo stavbe. Zida jih zidar, ki se je učil te obrti v hlevu pri kravah, konjih, volih in prasetih. Pravijo, da pojde v kratkem na turnejo kakor nekoč Martin Krpan. Ker mu manjka soli, bo malti primešal kravjeka, pa bodo njegove stavbe neporošljive.

DRUGA

Zapovedi je na svetu veliko, vseh pa človek nikoli ne pozna. V Vodících zdaj poznamo tele tri:

1. Če koga omami vihar kozarčevskega navdušenja, da v gozdu zaspi, ga pusti mirno spat.

2. Če srečas na cesti ležečo sabljo, jo pusti mirno ležati.

3. Če prvih dveh zapovedi ne spolnjuješ, hvaležno sprejmi za pokoro klofute.

UGANKARJEM

Ker so mnogi čitatelji, ki prve številke niso prejeli, zaradi ugank naknadno naročili tudi to, je uprava odložila razdelitev ugank do 4. številke (1. junija). Nagradenci prejmejo hkratu s 4. številko tudi prisojene nagrade. V 4. številki CIK-CAKA bodo razpisane nove nagrade za novo serijo ugank.

Zadnji rok, do katerega mora prejeti uprava rešitve ugank iz 1. številke, je 27. maja. Ugankarji, ki bi nam poslali rešitve po tem dnevu, ne bi tokrat več mogli priti v poštev za prisojeno nagrad.

Svoji k svojim — ni geslo sleparjev.
Kje pa?

Vremensko poročilo

Grmenje je ponehalo, vendar še prevladuje oblačnost. Za točo je zmanjkalo denarja, za ples potrebne energije.

Strele, ki so švigale, niso doslej povzročile nobenih novih požarov. Bile so sicer srdite, a vendar samo govornje.

PROFESORSKA

Gospod profesor Čandek odhaja iz kavarné Emone ter pljune natakarku v dlan, dinar pa vrže v pljuvalnik.

Škotska

Mk'Hison (Mk'Isln) popravlja na stregli žleb, pa se mu zavrti v glavi in pade. Ko leti mimo kuhinjskega okna svojega stanovanja, zakriči ženi: »Zame nič kosilala!«

Zagreb — Beograd

»Kako je kaj?« — Tako, tako...

»Je menda malo obtičalo?«

— No, morda ni tako hudo.

»In upate, da bo res šlo?«

— No, no, če ne, pri starem bo ostalo.

DOPISNIKOM

Osebnih napadov ne priobčujemo, ker nočemo delati zdražbe, ampak le z dobro voljo pomagati vsem in vsakomur iz teh težkih časov. Smeh je pol zdravja, pravijo zdravniki. Po tem navodilu se ravnajte, pa bodo vsi dopisi lahko objavljeni.

Tidila na Rožniku

Potepuh: »Krasna je pomlad, rožice cveto, ptički žvrgole, zemlja puhti... Krasni maj! Res lep, prelep je ta svet —«

Drugi: »... in kroginkrog nikjer nobenega žandarja!«

ZBIRKE STARIH ZNAMK

kupim. — Obširne, po možnosti detajlirane ponudbe pošljite pod šifro »Filatelija« na upravo lista.

Prvi dve številki »CIK-CAKA« smo nekaterim poslali na ogled. Prosimo, da opozore na list, ki bo skušal biti vsestransko zanimiv, tudi svoje znance in prijatelje.

Kdor se ne misli naročiti na list, naj ga odstopi znancu, o katerem sodi, da bi se utegnil zanj zanimati.

Kdor nam pridobi vsaj pet novih naročnikov, dobiva za to naš list brezplačno vse dotlej, dokler ti naročniki ostanejo naročeni na »CIK-CAK«.

Vse naročnike in čitatelje opozarjamo na nagrade, razpisane v današnji številki.

Uprava »CIK-CAKA«,
Ljubljana, Sv. Petra nasip 53.

Pogozdovanje Krasa

K nečakinji Lenki, ki se je šele pred dobrim letom poročila, pride teta Klara z možem na obisk.

»To je drevesce, ki ga je moj mož zasadil v spomin na najin prvi prepir,« ponosno razlaga mlada žena gostoma na vrtu, teta pa možu:

»Joj, Tone, ko bi ti tako počastil vsak najin prepir, bi bil lahko že ves Kras pogozden!«

ZA SPOMIN

Kdor rad pogosto laže, rekó, da se boji blamaže; pri tem pa glavni vir blamaž je in ostane vedno — laž.

IMETI LJUBE TRI

Imeti ljubico, je lahka stvar, imeti dve, je že težava, imeti tri, je več ko slava: Tri namreč so že kakor slava. Ne veš, katera ti je prava, katera žepu in še srcu je na kvar.

Priporoča se restavracija

MARTIN BUJAS (hotel Lloyd),
Ljubljana, Sv. Petra cesta.

Udoben salon — Krasen senčnat vrt — Izborna vina — Vedno sveža topla in mrzla jedila po zmernih cenah — Pridite in se prepričajte!

KAM

Slavni letalec polkovnik Lindbergh postane ameriški minister za letalstvo.

Marsikje se zato s skrbjo vprašujejo, kdaj in kam bo začela Amerika leteti.

Tovarištvo

Prvi: »Prosim Vas, gospa — že tri dni nisem imel gorke žlice v želodcu — nekaj kruha.«

Gospa: »Vzemite, ubogi revež, ti dve ribi! Moj mož, zbornični ravnatelj, se še ni vrnil s službenega potovanja.«

Drugi: »Ha, ribe si celo dobil?«

Pa si tovariško delita.

Drugi: »Veš kaj, to pa ni lepo od tebe. Ako bi meni gospa dala ribi, bi si obdržal zase — manjšo.«

Prvi: »Kaj se pa repenčiš, lakota, ali ti nisem odstopil manjše?!«

NAROČAJTE
IN ČITAJTE

„Cik-Cak“!

Gostilna pri »LOVCU«, Ljubljana
vokal

Bleiweisove ceste in Ceste 20. oktobra.
Odlčna postrežba — Brezkonkurenčna kakovost pijač in jedil — Času ustrezajoče solidne cene.

CIK-CAKOVA POŠTA

Gdčna Milka, D.: Brezov sok kodra lase, možganov ne more nakodirati. Če imate kurje, uživajte dosti teletine. Nemara bo pomagalo. Pa se oglasite čez pol leta in poročajte o uspehu.

G. I. R., Hoče: Zakaj je Prešeren napisal besede »Največ sveta otrokom sliši Slave«?

Zato, ker je gledal in videl dlje kakor mi.

Sportnik, Šiška: Če je dobro ali slabo znamenje, ko smo v zadnji športni nedelji v Beogradu zmagali Angleže z 2 : 1, se bo šele pokazalo. Naši športniki so svojo nalogo opravili odlično; ako jo bodo v danem primeru enako tudi angleški finančniki, bomo lahko vsi skupaj življenje smatrali za koristen in zabaven — šport.

Fides, Logatec: Storite to, kar vam narekuje pamet in srce. Prve besede so bile materine. Tega ne pozabite. Preden se odločite za življenjski korak s tujcem, pa vsekakor premislite, kako bi Vam bilo pri srcu, ko bi Vas nekoč Vaš lastni otrok ne smel nagovoriti z besedo, ki je bila Vaši materi najbolj sveta.

Nevesta, Žiri: V vprašanih zvestobe ne moremo biti razsodniki, svetujemo pa, da malega ovinka Vašega izvoljenca ne jemljete pretragično. Življenje namreč ne gre navadno nikoli v premi črti, ampak zmeraj malo cikcak. Zraven tega si izprašajte vest, če ste čisto brez napak. In če vam bo ob tem pri srcu malo »mis«, boste spoznali, da je vse na svetu samo — kompromis.

Zahtevajte »CIK-CAK« po vseh brivnicah, restavracijah in kavarnah.

CIK-CAK PIŠE

Puf, pleša in laž in vlačuga, vse to le četvorna je kuga! Če nočeš verjeti, v zrcalu resnice, ti moj domišljavi in puhli amice, poglej srčne revščine bedni obraz, pa koj boš spoznal, kdo si Ti in kdo jaz.
Krpélj.

Na ulici

»Zanašam se na tvoj socialni čut in vem, da ne boš prijatelju odrekel 100 dinarjev.«

»Nikakor ne! Celó 200 dinarjev rad dam prijatelju, ko bi le katera imel.«

SNUBITEV

Dekle na razpotju: »Kam drži na desno cesta, kam na levo pelje pot —«

TEMELJITA RAZLAGA

»Kaj je ‚defleit‘?«

»Vse, kar človeku ostane, ko nima ne denarja ne kredita več.«

Na policiji

»Gospod stražnik, moja tašča se je obesila!«

»In ste brž prerezali vrv?«

»Kako, ko pa je bila ženska še živa!«

ZNAKI

»Kaj pa pomeni tisti znak, ki ga imate v gumbnici?«

»Veste, to je znak tistih, ki so proti nošenju vsakega znaka.«

Sklanjatev

Jaz imam avto, Ti ga nimaš, on pride pod avto!

TOMBOLSKA

Gospa Agata: »Ali je res tvoj mož zadnjič zadel na tomboli prašiča? Kako ste ga kaj spravili domov?«

Gospa Mina: »Dosti laglje ko moža.«

O pomladnem jutru

Solska naloga na liceju: »Lepota pomladanskega jutra.« Branka piše: ... in ko zjutraj ob prvih sončnih žarkih skočim iz tople posteljice in odprem vrata na balkon, še vsa razkušana, in ... ali ni to nekaj lepega!?

Srb pride na Dunaj: »Bogami, hozenregerje potrebujem! Vraga, kako se to teče po šyabski! In stopi v trgovino.«

Po sili zvezdoslovec

»Veš, včeraj sem odkril tri nove zvezde.«

»Od kdaj pa si ti zvezdoslovec?«

»Zadel sem z bučo ob vogal, pa so se mi kar tri posvetile.«

Razlike med kmetom in kmeskim voditeljem ni. Oba imata vilo. Kmet gnojne, voditelj pa — lepo zidano.

Moto-šport

No, pa recite, če ni res, da prav povsod je ženska vmes, v ljubezni in v politiki, pri hvali in pri kritiki, pri športu pa še prav močno. Naj vam povem, kako je to.

V nedeljo (morda veste to, pri moto dirkah je bilo) se zbral je tamkaj pestri svet, vmes dosti žen, preveč deklet: prvaka iščejo oči, ki našo čast naj rešil bi.

Motorji jadrno brne, oči zvedavo se iskre: Bo prvi ŠIŠKA, UROIČ? Vprašanje je ko oster bič. In dame, damice drhte na progo sklanjajo glave.

Kako kaj ŠIŠKI se godi? Zanj več ko tisoč src drhti. A glejte, spet je ženska vmes, vsa polna blaženih čudes, in ko z nožico cepeta, na progo čeveljček svoj da.

V trenutku ŠIŠKA pridrvi, gorje se čeveljčku zgodi, cvileče vrisne ženski glas, a ŠIŠKA izgubi svoj čas, nato klobuček damski spet, prikrajša čvrsti mu zalet.

Zdaj veste vsi, kako je to, če srce bije premočno; zato preljube naše dame, nikar se ne jezite name: Na dirke hódite boste, odkrite, a ne brez glavé!

V ostalem vse je gladko šlo, nikjer krvi ni nič bilo, vmes dirkal je premnog gospod, ko da se vozi na sprehod... Za te le to: Kdor dirkati ne zna, ostane drugič naj doma!

Cik-Cak

Izhaja po trikrat na mesec, — četrtna naročnina (za 9 števk) je din 12. — Cik-Cak izdaja Vilma Tomažič, — Za uredništvo odgovarja Ivan Albreht, oba v Ljubljani. — Tiska tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani (tujen predstavnik O. Mihaelki).

Kaj je to: Dve muhi na en mah?

Ce greš na Kofce in ti spodrsne, da padeš z delom telesa v en kravjek, z obrazom pa čofneš v drugega.